

Regeneratie carborundum

Bak leegspoelen in een weckfles of iets dergelijks. Een dunne waterstraal uit de kraan in de weckfles laten. De carborundum dwarrelt wel op maar blijft onderin. Het slijpmateriaal en zeer fijn carborundum worden in 10 minuten afgeslibd. Carborundum decanteren en drogen. Brokjes gesteente verwijderen.

Geluidshinder

De motor en de vertragingskast dienen op minstens 3 cm dik rubber te liggen. De armsteun moet voorzien worden van een rubber inleg, de laboratoriumklem wordt met plastic slang omgeven en zo in het mannetje bevestigd. Kramfors schotten over de zaag bouwen. Zelf experimenteren is hier vereist.

Basis-apparaat. De Mini-mec is de basis-machine voor het automatisch vervaardigen van slijpplaatjes tot geringe dikte, waarover in een volgend artikel meer. Bouwers die moeilijkheden ondervinden kunnen telefonisch raad inwinnen op 02940 - 3475.

KOLLEKTIE-TECHNIEK

Het opbergen van zeer kleine mollusken en andere fossielen.

Het opbergen van kleine fossielen (of recente) als mollusken, foraminiferen, Ostracoden, etc. geeft dikwijls heel wat moeilijkheden, vooral als men de kollektie overzichtelijk wil houden.

Ook ik kampte met dit probleem; glazen buisjes met watten werkten niet prettig, de kleine voorwerpen blijven in de watten hangen. Bij het openen waren ze nogal eens zoek en de buisjes namen een vrij groot volume in.

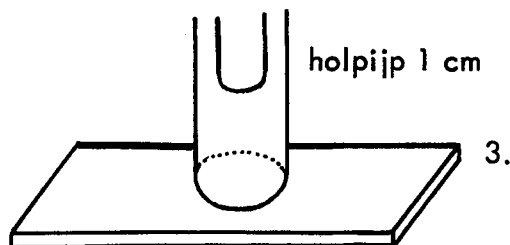
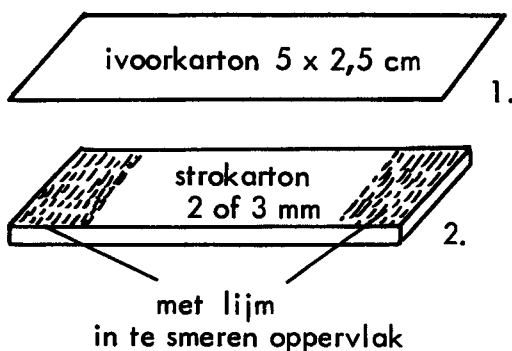
Bij een bezoek aan de Geologische Dienst in Haarlem viel het mij op, dat daar gewerkt werd met zgn. "slides" en het probleem van opbergen en gemakkelijk hanteren was hier helemaal niet bekend.

Deze handige methode wilde ik ook wel overnemen en informeerde ik naar de firma die deze dingen in de handel bracht. Het bleek een zaak in Delft te zijn en toen ik telefonisch naar de prijs vroeg, hoorde ik dat deze fl. 0,20 per stuk was.

Aangezien 1000 stuks voor een kollektie niet zo veel is en fl. 200,-- mij een te hoog bedrag scheen, begon ik te overdenken hoe deze voorwerpen zelf te maken.

Het resultaat wil ik hierbij onder uw aandacht brengen; ook u bent dan in staat op een overzichtelijke manier een grote kollektie in een kleine ruimte onder te brengen.

De benodigdheden zijn: 1 holpijp 1 cm, 1 stanleymes, een stalen lineaal, ivoorkarton, étalagekarton, strokarton van 2 of 3 mm, een pot lijm (Cetaflex), een plaatje transparant plastic en wat elastiekjes om als klem te dienen.

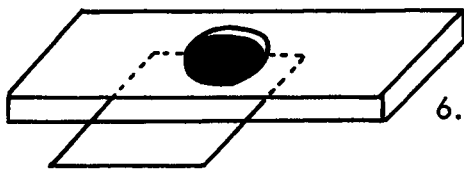
1 en 2 tezamen gelijmd; gat wordt met holpijp uitgeslagen.

onderzijde wordt met
lijm ingesmeerd

zwart of wit étalagekarton wordt onder 4 aan-
gebracht

transparant plastic plaatje ca. 2,5 x 2 cm kan nu tus-
sen 1 en 2 geschoven worden

Het voorwerp, in dit geval een mollusk, is in de sli-
de gebracht, plastic plaatje doorgeschoven en het voor-
werp is opgeborgen.

Inlichtingen : C. Karnekamp, Prinses Irenestraat 18, Diemen.

HET METEN VAN DE HELLING

Op bijna iedere kaart vinden we tekens voor breuken, waarlangs de aardkorst is ver-
schoven, eveneens voor de strekking en de helling; dit zijn tekens die de stand in de
ruimte van een laag aangeven.

Hun stand in de ruimte wordt bepaald door twee gegevens:

1. door de helling, d.w.z. door de hoek die met een horizontaal vlak wordt gemaakt.
De helling ten opzichte van de horizontaal is de laaghelling of kortweg helling.
2. door het aangeven van de richting van de laag, d.w.z. door het verloop dat
een laag heeft als hij bijv. aan de aardoppervlakte te voorschijn komt, dus door
de kompasrichting van de snijlijn tussen de laag en een hem snijdend horizontaal-
vlak, de strekking van de laag.

Voorbeeld: men stelle zich een opengeslagen boek met de rug naar boven voor op de
schrijftafel (zie afbeelding 1, pag. 43). De helling van de voor- en achterzijde ver-
tegenwoordigt de helling, de kompasrichting waarin de rug loopt is de strekking.

De hellingshoek van de band kan men vaststellen met de hellingmeter (klinometer, zie
afbeelding 2, pag. 43). Om de strekkingsrichting te bepalen gebruikt men een kompas
om vast te stellen in welke richting de snijlijn tussen boekband en schrijftafelblad
loopt. Daarvoor behoeft men het kompas niet op het horizontale tafelblad te leggen,
maar kan men het langs de band van het boek houden of eenvoudig de richting van
het boek vaststellen. Heeft men de richting van de strekking en de hellingshoek, dan
moet men daaraan nog de richting van de helling toevoegen om de ligging van de
laag in de ruimte ondubbelzinnig vast te stellen. Wanneer bijv. de rug van het boek
Noord-Zuid loopt, dan helt de ene band naar het oosten, de andere naar het westen.
De aanduiding zou dus moeten luiden: NS helling 45° Oost of voor de andere band:
45° West. Het opgestelde boek zou geologisch bezien een anticline of plooirug zijn,
het teken daarvoor vertoont wederzijds een pijl $\curvearrowright$.